

Spørgsmål 20:

Hvor meget skal de primær- og amtskommunale skatter stige i de næste 5 år, før der er tale om en samlet skatteforhøjelse i 1998 (personbeskatning, arbejdsmarkedsbidrag, grønne afgifter m.m. under ét)?

Svar:

Virkningen af højere kommunale skatter er belyst for et LO-ægtepar med to børn, der i 1988 forudsættes at have en samlet indkomst på 370.000 kr. (1993-niveau), boende i ejerbolig med en ejendomsværdi på 600.000 kr. og med boligrenter på 60.000 kr.

Denne familie opnår ved skattereformen en fremgang i rådighedsbeløb på ca. 8.500 kr., inkl. grønne afgifter på ca. 4.000 kr., beregnet med gennemsnitlig kommunal skatteprocent som i 1993 på 30,2.

Beregninger viser, at kommuneskatteprocenterne skal stige ca. 4 procentpoint for at neutralisere denne fremgang i rådighedsbeløb.

Spørgsmål 26:

Ligestillingsrådets kommentar ønskes indhentet til ovenstående bestemmelse.

Svar:

Ligestillingsrådet har fremsendt følgende foreløbige svar:

»Skatteministeren bad den 1. juni 1993 om Ligestillingsrådets kommentarer til forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre skattelove (skatteomlægning) nr. 5.

Det fremgår blandt andet af nr. 5, at begge ægtefællers kapitalindkomst beregnes på toppen af beregningsgrundlaget hos den ægtefælle, der har den højeste personlige indkomst.

Ligestillingsrådet er klar over, at reglen er indsat for at imødegå skattetænkning.

Det er dog Ligestillingsrådets grundprincip, at der skal ske en fuldstændig særbeskatning af ægtefæller. Ligestillingsrådet fastholder således det synspunkt om de eksisterende regler, som Rådet gav udtryk for i forbindelse med skattereformen i 1985.

Et særbeskatningssystem imødekommer bedst hensynet til kvinders og mænds fri valg, når det gælder tilknytning til arbejdsmarkedet og mulighed for frit at råde over egen formue.

Det fremsatte forslag imødekommer ikke Ligestillingsrådets grundprincip om fuldstændig særbeskatning af ægtefæller, idet der anvendes et fælles beregningsgrundlag.

Ligestillingsrådet kan derfor ikke anbefale forslaget.«

Jeg kan tilføje, at det også er i strid med Ligestillingsrådets opfattelse af særskilt beskatning at foretage de i svaret på spørgsmål 25 beskrevne overførsler af personfradrag og andre fradrag imellem ægtefæller.

Spørgsmål 27:

Der ønskes en forståelig forklaring på indholdet af bemærkningerne til nr. 20.

Svar:

Efter satsreguleringsloven reguleres indkomsterne for modtagere af overførselsindkomster.

Satsreguleringen er endvidere af betydning for det reguleringstal, som beløbsgrænser og personfradrag m.v. i skattelovgivningen årligt reguleres med, jf. personskattelovens § 20.

Satsreguleringen følger som udgangspunkt den gennemsnitlige årslønudvikling for LO-arbejdere.

På grund af indførelsen af øremærkede sociale bidrag på 5 pct. i 1994 skal satsreguleringen nedjusteres tilsvarende, således at de beløb, der reguleres efter satsreguleringen, forholdsmæssigt svarer til lønningerne efter sociale bidrag.

Nedjusteringen af satsreguleringen skal imidlertid ikke slå igennem på skattelovgivningens reguleringstal for beløbsgrænser m.v., således at disse beløbsgrænser m.v. i forhold til indførelsen af øremærkede sociale bidrag forbliver uændrede.

Det er dermed ikke muligt direkte ved reguleringen af beløbsgrænserne i skattelovgivningen at følge satsreguleringen. I stedet for at ændre samtlige skattelovgivningens grundbeløb fra 1987-niveau til 1994-niveau, hvilket ville have muliggjort, at den skattemæssige regulering kunne følge satsreguleringen, er valgt den fremgangsmåde i stedet at beregne en teknisk forhøjelse af reguleringstallet i personskattelovens § 20.

I stedet for at ændre grundbeløbene overalt i skattelovgivningen og benytte satsreguleringen er således valgt den fremgangsmåde at benytte